

Về thôi !

Mộ Hùng Chương

*Cho những người bạn Pétrus Ký xưa cùng thế hệ,
bên kia hay bên đây trời lặn dần*

Ngày xưa đạp xe đạp tới nhà bạn, đạp thông thả, trên đường đi, ngắm trời, ngắm đất, ngắm hoa, ngắm cỏ.

Trên đường tới nhà bạn, chẳng biết bạn có nhà?

Bạn có nhà, hai thằng rủ nhau ra ngoài một quán con con ăn uống cà phê tán dóc mọi chuyện trên đời hay cùng nhau dạo phố, ngắm sách, ngắm truyện Khai Trí, ngắm em, ngắm chị phố Sài Gòn, ngắm mây trời, ngắm nước chảy một dòng êm ả, bờ sông, bãi cỏ... Thời gian thông thả, việc đời chẳng lấy chi làm gấp rút, ngay lúc ngồi học hồn cũng nhẹ nhàng mơ những chuyện vui chơi ngoài cửa lớp.

Bạn không có nhà, mình thông thả đạp xe về, hay đến nhà một bạn khác, hay rong chơi một mình. Thời gian thư thả, mai lại gặp, lại bù khú, lo gì.

Thư cho người, viết cẩn thận, bỏ vào phong bì, dán tem, gói. Nếu là em hiền dịu, sẽ viết đi, viết lại, nắn nót bằng mực tím ngát hương tình mới lớn. Thư sẽ đến một vài tuần sau, lo gấp gì câu trả lời, cứ thông thả.

Thời gian hồi hộp chờ thư cũng thú vị và lúc nhận thư người; đọc chậm chậm, tình

vương vương quanh quẩn trong những dòng mực ngây thơ.

Nhón chân bước khẽ thôi nào.

Ái ân dịu dịu như màu áo phai.

Sắc độ nên từ từ tàn,

Chút đây, chút đó, muôn vàn du dương.

Cũng từ từ sẽ trả lời, gấp gì. Hãy để tim mình đập nhẹ nhàng thông thả, hãy sống thông thả.

Đã qua

Rồi đến dập dồn, dồn dập; binh biến loạn ly, máu lửa lan tràn, đũa xếp bút nghiên theo việc cung đao, đũa xứ người du học, đũa lang thang cụt giò tàn phế, đũa ở tù, đũa đã về cõi thiên thu, đũa đời không biết làm gì, đũa cày như chó trả nợ nhà, nợ xe, nợ vợ, nợ con . . .

Và hầu như tất cả đều buồn, nỗi buồn dân nhược tiểu của một nước nghèo đói mà lòng người còn nhiều phân ly sau những cơn mê cuồng dại, anh em chém giết nhau dòng dã những năm dài, bằng đạn bom ngoại nhập và các chủ nghĩa ngoại lai.

Bây giờ, trái đất hình như quay nhanh hơn ngày xưa; Ở mọi nơi, Montréal, Cali, Paris, Saigontéléphone ngày càng inh ỏi, xe hơi, xe gắn máy chạy vun vút; Tivi gào thét mau mua đi, sắm đi. Ai ai cũng ào ạt trang bị bằng những phương tiện điện năng tử. Cùng nhau bà con ơi ! yêu nhau lệ lên đi, giết nhau giả tưởng âm âm đi... ,

phải càng nhanh, càng mạnh, và phải càng dữ dội cho kịp trào lưu tiến bộ.

Internet mails lè lẹ như điện ... Tin tới, tin lui, đọc thiệt lẹ tin hôm nay ngấu ngiến, náo nức tin ngày mai ... , quên bếng rồi tin hôm qua (deleted, không còn chỗ chứa với trí nhớ tồi tàn ngày càng out of date). Thời đại tin học, tin tức tùm lum, chả còn biết tin nào sai, tin nào đúng, tin nào hơi đúng lại hơi sai. (Thằng làm ra tin chưa chắc biết rõ).

Ngày đêm mọi người hăm hở đeo pagette trên lưng, mang cellular phone trên tay, quàng portable computer trên vai, gắn tivi trên mắt kính, cặm cùi đào bới lịch sử, giả tưởng tương lai, hí ha hí hửng được tra tấn bằng đủ mọi thứ tin, xong bình luận và cãi vã nhau liên tục không ngơi nghỉ. Ai cũng thông hiểu ráo trọi mọi vấn đề.

Mắt, mũi, miệng, tai, da thịt căng phồng và chạy rần rật từng giây, từng phút theo tin nầy, tin nọ. Tim hỗn ha, hỗn hển chạy theo nhịp thúc đẩy Viagra với các em mộng vú nõn nường mắt biếc trời tây, nghèo khổ không đủ vải che thân trên khắp tạp chí và ciné đầy màu sắc.

Ham muốn nhiều lên và chạy ! Chạy, chạy lẹ mau nghe bạn; ai nấy bây giờ chạy như ngựa theo mọi thứ. No time, my friend ! I have no time. Việc làm bận rộn và phải nhanh thôi không kịp. Thời đại hoả tiễn phi vù vù, chạy chậm, nó trúng một cái là... chết nghe mây!

Nhưng rồi, sẽ có một ngày, bạn già ơi ! ai cũng như ai, tao cũng như mây, chân long gối mối, sẽ bị bỏ qua một bên; chạy nữa sợ sức không còn, đứng lại bơ vơ và bơ vơ hơn giữa đám đông hồ hởi chạy loạn xạ.

Riêng tao,

Thôi đã đủ, dấu gì đi nữa, tao phải chạy chậm lại, sửa soạn đứng lại và quay về

thôi; mặc kệ ai chạy đi đâu đó thì cứ chạy. Nếu tao response tụi bây chậm như ngày xưa, la đà vài tuần, vài tháng thay vì vài giây, vài phút, vài giờ, tao xin lỗi để bạn bè bây giờ phải chờ, phải đợi. Tao để cho tụi bây trở lại ngày xưa thông thả, những ngày thân ái.

*Tao cứ hẹn, nhưng tao khoan viết vội,
Để lòng buồn mà dạo bước loanh quanh.
Nhớ đến tao, thằng bạn cũ ham già
Mày sẽ chửi cho mày nghe mệt nghỉ .*

*(Thơ cốp nhặt, sửa lại. giỡn chút chơi,
không thêm nhớ của ai).*

Vẫn nhớ hoài tụi bây với vô vàn kỷ niệm thời thơ ấu, xong bi giờ, tao phải sửa soạn về thôi.

Mộ Hùng Chương

Thơ Trần Thành Hân

Nhớ Sài Gòn

Tặng anh chị Hai

*Ở bên này sao thấy thèm đủ thứ
Thèm mưa Sài Gòn thèm nắng cháy da
Thèm tình gia đình thương yêu đầm thắm
Thèm ăn cơm cá lóc canh chua
Thèm ăn phở thềm ăn tô hủ tiếu
Thèm mùi Sài Gòn thềm đến ngất ngây
Trưa thì nóng như trong lò lửa
Chiều đem về cơn gió hiu hiu
Cái thềm muốn ngày đêm chất chứa
Thềm ngày về như thềm phở thềm ăn
Ở bên này thấy trăm phần đôi khát
Tháng năm dài mòn mỏi thịt xương
Rồi ngồi đó ta cứ than cứ thở
Cứ thấy thềm thấy nhớ khoảng trời xa.*

Trần Thành Hân